

РЕШЕНИЕ

№ 5835

гр. София, 02.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мирчев, като разглежда дело номер **5799** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП - С., чрез юристконсулт Ц. срещу решение от 23.04.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по н.а.х.д. № 21300/2011 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № 10893-0027450 от 01.06.2011 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 41, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговски обекти чрез фискални устройства.

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че първоинстанционният съд е формирал неправилен извод за маловажност на извършеното нарушение, тъй като извършеното нарушение е от категорията на формалните, поради което разпоредбата на чл. 28, б „а” от ЗАНН не може да намери приложение. Искане се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е

неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че 29.03.2011 г. инспектори по приходите в отдел „Оперативен контрол” в ТД на НАП С. извършили проверка по спазване на данъчното законодателство на търговски обект – павилион за цигари, алкохол и други изделия, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката на касовата книга за дневните финансови отчети за календарната 2011 г. било констатирано, че едноличният търговец не е изпълнил задължението си да съхранява в книгата съкратен месечен отчет за м. Февруари 2011 г. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 10893-0027450/14.04.2011 г. за извършено нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, въз основа на който било издадено и наказателното постановление. Съдът е формулирал извод, че в случая формално е осъществен съставът на нарушение на чл.41, ал.2 от ЗДДС, но е налице маловажен случай, тъй като реално не са засегнати обществените отношения, гарантиращи нормалното функциониране на фискалната политика на държавата.

От правна страна СРС правилно е приел, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, че търговецът е нарушил 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистрация и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наредбата в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, който се съхранява в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода (ал. 2).

Настоящата инстанция споделя изложените от първоинстанционния съд мотиви за наличие на маловажен случай. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая, от извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, същото е с ниска степен на обществена опасност, предвид това, че не води до не отразяване на приходи, а и не са налице данни за констатирано нарушение при отразяване на дневните финансови отчети.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.04.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по н.а.х.д. № 21300/2011 г.
Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.